

Warszawa, dn. 28.02.2025 r.

Zamawiający:

Narodowy Instytut Polskiego Dziedzictwa

Kulturowego za Granicą POLONIKA

ul. Madalińskiego 101

02-549 Warszawa

e-mail: kontakt@polonika.pl

telefon: (+48 22) 270 14 66

Zapytanie o cenę w celu rozeznania rynku

Zamawiający zaprasza do złożenia oferty cenowej na realizację usługi: **„Wykonanie prac konserwatorskich przy lewym oknie w prezbiterium kościoła p.w. św. Bartłomieja w Drohobyczu, Ukraina”**.

Opis obiektu oraz stanu jego zachowania:

Okno wykonane zostało w klasycznej średniowiecznej technice mocowania za pomocą listew ołowianych, składa się z gomółek o miodowym odcieniu i barwnych trójkątów pomiędzy gomółkami. Górna część zakończona maswerkiem, w którym w centralnym czteroliściu barwny monogram M, flankowany przez 2 błękitne gomółki. Poniżej dwie kwatery okien gomółkowych zamkniętych wykrojem maswerku.

Okno wykonane zostało przez Zakład Witrażów i Mozaiki S.G. Żeleńskiego w 1936 r, najprawdopodobniej z wykorzystaniem starszych fragmentów.

1. Wymiary:

- 0.57 x 1.07 m szesnastu kwater (9.8 m²) od 1. do 8. rzędu
- 0.57 x 0.98 m dwóch kwater (1.1 m²)
- 5 fragmentów z maswerku ($\approx$ 1 m²)

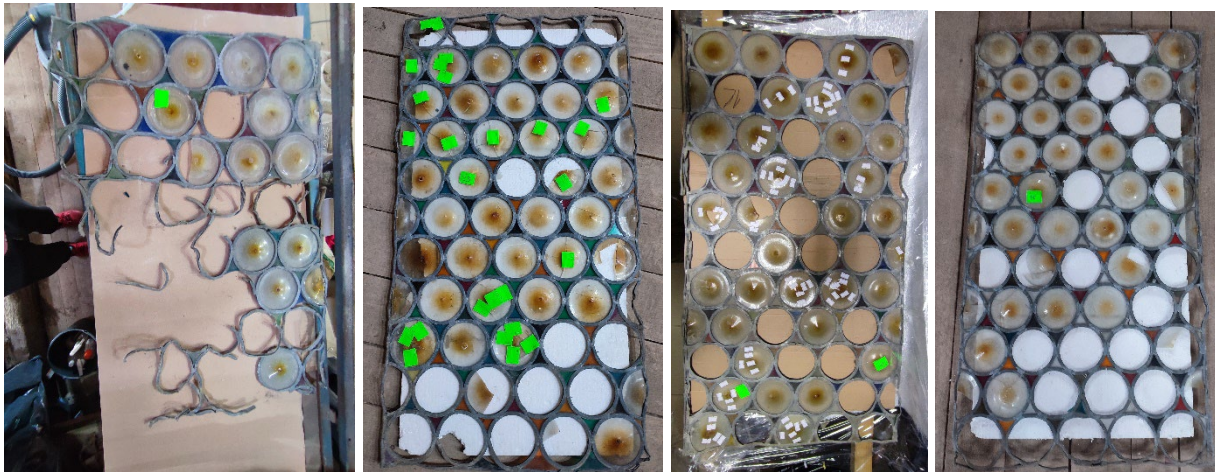
Razem 11.9 m².

2. Stan ogólny:

- Drobne ubytki małych fragmentów, które mogą zostać uzupełnione bez widocznych różnic w stosunku do oryginału.
- Liczba pęknięć jest umiarkowana. Wszystkie nadają się do klejenia. Stan zanieczyszczeń w pęknięciach intensywny, w niektórych miejscach oczyszczenie w 100 proc. jest niemożliwe.
- Stan listew ołowianych jest bardzo zróżnicowany. W niektórych miejscach są one mocne i mogą pełnić swoją funkcję, są jednak miejsca, gdzie pod wpływem korozji listwy stały się kruche, popękane i wymagają dodatkowego lutowania.
- Profil obwodowy skorodowany, nie pełni swojej funkcji.
- Całkowity brak kitu pod listwami. Szczeliny są zatkane brudem. W niektórych miejscach w rogach występują otwory powstałe na skutek nieprawidłowego przycięcia szyby, która wystaje spod listwy. Szczeliny te należy uszczelnić kitem, gdyż w wyniku jego ubytku stały się przelotowe.
- Wiatrownice – pogięte, skorodowane. W wielu miejscach są umieszczone w taki sposób, że przechodzą pośrodku gomółek i nie chowają się za listwami, co sprawia, że stają się zauważalne.
- Zanieczyszczenie ogólne okazało się o wiele bardziej skomplikowane, niż stwierdzono podczas przeglądu wstępnego:
 - gruba warstwa osadów wapiennych od strony zewnętrznej, która sprawia, że gomółki są całkowicie nieprzezroczyste, a nawet białe.
 - warstwa oleistych substancji chemicznych pochodzących ze spalin pokrywa całą powierzchnię witraży od strony zewnętrznej.
 - przyklepiony brud, kurz, ziarenka piasku itp. po obu stronach.
 - cały obwód zamazany silikonem. Pęknięcia są częściowo wypełnione tym samym silikonem.
 - prawie na wszystkich fragmentach występują resztki czarnej farby, która była używana do malowania szprosów.
- Niezbędne jest zamontowanie rynny do odprowadzania wody z otworem wychodzącym na ulicę.
- Metalowe szprosy oraz nakładki (listwy nakładane na nich) są w stanie zadowalającym jak na swój wiek, posiadają wszystkie uszkodzenia typowe ze względu na warunki eksploatacji, mianowicie korozję, częściowe ubytki faby, drobne zgięcia, brak jednego haka utrzymującego witraż.

- Wszystkie witraże utrzymywane są na dwóch hakach od dołu i dwóch od góry, na których założono listwę nakładaną. Haki są zamontowane w taki sposób, aby witraże miały wgłębienia na nie, gdyż w przeciwnym razie tafla witrażowa nie mieściłaby się w nich ze względu na jej wysokość. W związku z tym niektóre fragmenty witraży są na siłę wepchnięte pomiędzy ww. haki i posiadają niewielkie, ledwo zauważalne pionowe zagięcie w kształcie łuku.

3. Stan witraży przechowywanych na dzwonnicy:

ELEMENTY WYKONANE ZE SZKŁA

OPIS STANU ZACHOWANIA

1. Nienaruszonych i nieuszkodzonych jest około 50% elementów z całego oszklenia, podlegają one standardowemu protokołowi prac konserwatorskich: kilka etapów czyszczenia z użyciem odpowiednich roztworów, uszczelnienie i utwalenie szklanych elementów w listwie za pomocą kitowania
2. Kolejnych 20% elementów posiada pęknięcia o różnym stopniu skomplikowania (są to jednak części, które podlegają całkowitemu zachowaniu). Przy planowaniu zabiegów konserwatorskich zostanie zastosowany jeden z niżej wymienionych protokołów:
 - kilkietapowe czyszczenie z użyciem spirytusu, w tym wewnątrz pęknięć (bez demontażu detali) i klejenie (klej UV). Po wierzchu pęknięcia nakłada się cienki szew z Paraloidu, który zapobiega dalszemu przedostaniu się kurzu. Następnie zgodnie ze standardowym protokołem – kitowanie i pełne czyszczenie w kilku etapach.
 - demontaż odprysków detali, czyszczenie i sklejanie, a następnie ponowne zamontowanie w witrażu. Dalsze postępowanie zgodnie ze standardowym protokołem – kitowanie i pełne czyszczenie w kilku etapach.
 - oddzielną grupę stanowią szkła z ubytkami fragmentów, które to fragmenty udało się odnaleźć w ogólnym stosie odprysków. W tym przypadku proces czyszczenia i klejenia składa się z jeszcze większej liczby etapów i ewentualnie wymaga uzupełnienia niewielkich ubytków (Araldit 2020). Późniejsze czynności zgodnie z pkt. 2.
3. Pozostałych 30% elementów oszklenia wymaga całkowitej wymiany ze względu na nieodwracalne uszkodzenia lub ich utracenie, a zatem należy je uzupełnić. Wiążą się z tym pewne trudności, które wynikają z następujących czynników:
 - należy zamówić i wykonać gomółki o dokładnej długości średnicy od 94 do 102 mm w zależności od pierwotnego wymiaru gomółki w witrażu (za małe będą wypadać, za duże nie zmieszczą się), dopuszczalne odchylenie wynosi maksymalnie 2 mm.
 - muszą one zostać wykonane w odcieniu części środkowej i mieścić się w określonej gamie kolorystycznej, spełniając określone wymogi w zakresie przejrzystości i nasycenia. W danych kwaterach występują co najmniej 4 różne rodzaje gomółek. Są podobne do siebie, a jednak się różnią. To właśnie nadaje witrażom tak wykwintny efekt artystyczny.
4. Sposób produkcji gomółek również nie jest jednakowy. Oznacza to, że nie wszystkie były wytwarzane przy piecu metodą „na gorąco”. Część z nich została odpalona w piecu muflowym.

Podsumowując, utracone gomółki należy wykonać indywidualnie według wymiarów, koloru i sposobu wykonania w odpowiedniej ilości dla każdego pojedynczego rodzaju. Liczba podlegających wykonaniu gomółek dla tych 12 kwater wynosi 191 sztuk i 64 półgomółki). To samo dotyczy uzupełniania trójkątów. Potrzeba ich 108 sztuk. Szkło musi zostać dobrane podobne do dawnego.

Biorąc pod uwagę fakt, że cała autentyczna siatka ołowiana zostanie w maksymalnym stopniu zachowana i poddana renowacji, proces wstawiania elementów oszklenia staje się znacznie bardziej skomplikowany i czasochłonny, gdyż wystąpi potrzeba zachowania autentycznych listew.

SIATKA OŁOWIANA

OPIS STANU ZACHOWANIA

Stan listew ołowianych oceniany jest pod kątem ich plastyczności i zdolności do rozciągania, uszkodzeń mechanicznych i pęknięć, korozji i utleniania oraz innych parametrów. Na podstawie tych wskaźników 6 z 12 kwater zostało ocenionych na 8 punktów (w 10-punktowej skali), a stan 5 kolejnych kwater oceniono na 7 punktów. Tylko w jednym przypadku (Szczegółowy opis w tabeli uszkodzeń, kartogramy oraz zdjęcia kwater z dzwonnicy przedstawione są w załączniku nr 1) stan należy ocenić na 4 punkty. Są to jednak bardzo dobre wskazania do renowacji. Absolutnie wszystkie elementy podlegają przywróceniu.

Ubytki listew w większości kwater nie są istotne. W 8 kwaterach całkowita utrata siatki wynosi 5% lub mniej. Kolejny 3 kwatery posiadają po 10% utraconych listew. Tylko w jednym przypadku konieczna będzie wymiana 55% siatki.

ZAŁOŻENIA KONSERWATORSKIE

Wszystkie zabiegi restauracyjne i zakres prac powinny zostać dobrane odpowiednio do stopnia uszkodzeń i właściwego protokołu postępowania.

Jeśli chodzi o uzupełnienie ubytków, będzie ono wymagało specyficznego podejścia. Stare autentyczne listwy zostały wykonane z użyciem metody walcowania na starych walcarkach. Oznacza to, że do wymiany i uzupełnienia nie nadaje się listwa nowoczesnego wzoru. Możliwe jest jednak zlecenie rzemieślnikom wykonania listwy maksymalnie podobnej do autentycznej.

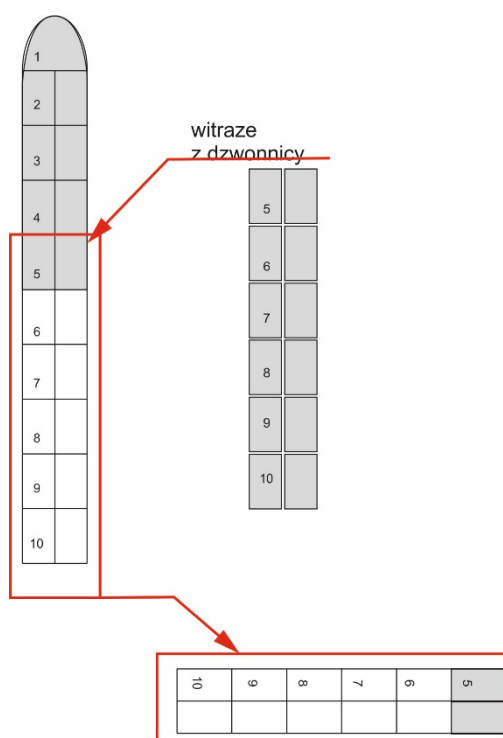
I. Opis przedmiotu zamówienia

A. Rozwiązania ogólne (powody i uzasadnienie):

1. Planowane prace konserwatorskie obejmują demontaż całego witraża. Pakowanie i transportowanie do pracowni oraz dalszą konserwację kwater witraża oznaczonych numerami 1-5 i kolorem szarym. Czerwoną ramką oznaczono kwatery, które należy wymienić na kwatery pozyskane z dzwonnicy. Celem tej zamiany jest to, żeby witraże, które mają dokładnie ten sam skład, ale są w lepszym stanie, w przyszłości przenieść na okna boczne w prezbiterium, które są lepiej widoczne z obu stron (od środka i od zewnątrz). Natomiast kwatery zdemontowane z sąsiedniego okna (od strony nawy) jeszcze w latach 40-tych i przechowywane w dzwonnicy, mają znacznie więcej

uszkodzeń. Wymagają one częściowo współczesnych uzupełnień, należy więc zainstalować w mniej widocznym miejscu za ołtarzem, gdyż ołtarz zasłania widok na witraż od środka. Takie przegrupowanie pozwoli zachować wszystkie witraże w kościele, gdyż są one widoczne od zewnątrz i tworzą kompletny zespół kompozycyjny. (kwatery oznaczone numerami 6-10 zostaną rzetelnie zapakowane w celu trwałego bezpiecznego przechowywania i odłożone do czasu dalszych prac konserwatorskich i ich zamontowania w prezbiterium).

Poniżej schemat kwater do konserwacji i do wymiany.

- Wykonanie indywidualnych ram w celu wzmocnienia każdego poszczególnego fragmentu witraża. Każdy z 18 prostokątnych fragmentów witraża należy wlutować w miedziany ceownik (wymiary stron 10/10/10 mm). Dzięki takiemu zabiegowi witraż zyska sztywną konstrukcję. Zostanie przylutowany do profilu wzdłuż całego obwodu, co wykluczy możliwość jego zsunięcia się, wygięcia i wykrzywienia. Ponadto ryzyko powstania wybrzuszeń czy innych wystających elementów zostanie sprowadzone do minimum. Podczas montażu masa uszczelniająca i tynk będą dotykać tylko miedzianej ramy, czyli nie będą miały fizycznego wpływu na szkło ani kontaktu z nim. Należy zwrócić uwagę na fakt, iż wcześniej witraże były częściowo wmurowane w ścianę, a podczas demontażu z powodu odbijania tynku niektóre fragmenty szkła popękały. Po wykonaniu wyżej wymienionego zabiegu pojawi się możliwość dokonania szybkiego demontażu w sytuacji pilnej. Ponadto wszystkie ramy od strony zewnętrznej należałoby ocynować i zapatynować, co pozwoli na wykluczenie procesu naturalnego patynowania, podczas którego metal pokrywa się zielenią. Tak więc podczas deszczu

kolor nie będzie przenikał na ścianę, ponieważ proces utleniania zostanie już przeprowadzony w pracowni.

3. Wiatrownice, które wcześniej służyły jako samodzielny element i sposób mocowania, zostaną całkowicie usunięte. Należy je zastąpić ocynkowanymi prętami stalowymi przyspawanymi do witraża. Nowa wiatrownica powinna być nieco cieńsza (o średnicy 4 mm w porównaniu do 6-7 mm w przypadku starej wiatrownicy). Pręty należy przylutować do witraża i do ramy, a nie przykręcić za pomocą drutu i swobodnie włożyć w ścianę, co zapewni znacznie stabilniejsze mocowanie i utworzy wraz z ramą niezawodny szkielet. Jeżeli chodzi o wygląd estetyczny, powinny one zostać umieszczone dokładnie pod listwą otwierającą, co sprawi, że praktycznie nie będą zauważalne, a zatem nie będą zakłócać ogólnej kompozycji, gdyż nadal będą stanowić jedynie element wzmacniający.
4. Montaż. Witraż dotychczasowo był montowany w następujący sposób: został ustawiony na dwóch hakach przyspawanych do szprosów, dociśnięty od góry i od dołu listwami nakładanymi. Każdy ze szprosów był wmurowany w ścianę, przy czym często nie na tym samym poziomie, ale z odchyleniem o 5-8 mm. Dodatkowo kwatery były zabezpieczone poziomo za pomocą dwóch wiatrownic, wsuniętych w otwory w gładkich. Były one przykręcone do witraża za pomocą drutu o średnicy 1-2 mm. W 1/3 przypadków drut urywał się w miejscach lutowania i skręcania, czyli mocowanie nie było funkcjonalne. Nie było sztywnego utrwalenia ani na górze, ani z boków, ponieważ wiatrownice i nakładane listwy chwiały się w otworach (nie było żadnych nakrętek, kołków ani żadnych innych elementów usztywniających). Należy więc unieruchomić witraż poprzez klejenie silikonem i tynkowanie po obwodzie.

A. Program prac konserwatorskich przeprowadzanych w pracowni po demontażu do chwili ich całkowitej gotowości (do zamontowania).

- Wykonywanie dokumentacji fotograficznej, opisowej i rysunkowej z zaznaczeniem uszkodzeń na kartogramie. Etap ten jest realizowany w pracowni, ponieważ dopiero tam będzie najlepszy dostęp do kwater witraża i można będzie je w pełni obejrzeć z obu stron.
- Wstępne czyszczenie na sucho z użyciem szczotek, pędzli szczecinowych, patyczków drewnianych, płatków kosmetycznych i ściereczek, usunięcie zanieczyszczeń i kurzu za pomocą odkurzacza.
- Mechaniczne usunięcie obcych zanieczyszczeń za pomocą skalpeli i innych narzędzi twardych.
- Usunięcie starego kitu poprzez mechaniczne podniesienie krawędzi listew skalpelem lub specjalnym narzędziem rozsuwającym, następnie – odkurzenie i oczyszczenie roztworem alkoholowym oraz wytarcie do sucha.
- Wyrównywanie kwater witraża w celu wyprostowania wydeń i zagięć, które powstały w procesie osiadania pod własnym ciężarem, metodą rozkładania na płaskiej

powierzchni. Po usunięciu starego kitu wszystkie elementy są wkładane na ich pierwotne miejsca poprzez uderzanie młotkiem silikonowym przez drewniany klocek lub nastawianie specjalnymi dłutami, możliwe jest także wyrównanie poprzez dociskanie odpowiednich wystających elementów tak, aby powróciły na pierwotne miejsce. Korygowanie rozmiaru: z opisu wynika, że kwatery były umieszczone pionowo i oparte na dwóch hakach, co sprawiło, że linia dolnej krawędzi wypięła się, powodując zniekształcenie i zmianę rozmiarów witraża. Niezbędne jest zatem korygowanie rozmiaru metodą lekkiego uderzania silikonowym młotkiem w długą, płaską drewnianą deskę, przystawioną do witraża. W ten sposób witraż można zmniejszyć o 0,5-2 cm zależnie od odległości między szprosami (przypomnijmy, że sposób ich wmurowania w ścianę jest bardzo zróżnicowany, niekiedy nie są one nawet umieszczone poziomo, a w niektórych miejscach różnica między prawą a lewą stroną może sięgać 1 cm.)

- Czyszczenie na sucho całej powierzchni witraża z obu stron (szczotki, ściereczki, odkurzacze) i na mokro (spryskiwanie roztworem alkoholowym z pulweryzatora i czyszczenie dużymi szczotkami szczecinowymi).
- Wymontowanie z siatki ołowianej szkielec przeznaczonych do klejenia. Przy wymontowaniu szkielec zachować ostrożność, aby nie zniszczyć oryginalnej listwy ołowianej. Po klejeniu zamontować z powrotem.
- Lutowanie pęknięć i urwanych fragmentów listew
- Kitowanie z obu stron witraża (z użyciem specjalnego kitu konserwatorskiego)
- Zaginanie listew i oczyszczenie z resztek kitu
- Kilkuetapowe czyszczenie szkła roztworem alkoholowym o odpowiednim stężeniu (2 do 4 pełnych cykli mycia) metodą mechaniczną za pomocą wiertarki i szczotek o odpowiedniej twardości i średnicy 15 mm (najpierw mosiężne przy niskich obrotach (do 10 000 ob./min), następnie szczotka szczecinowa przy wyższych obrotach (10-15 000 ob./min) przy stałym wpyrskiwaniu roztworu alkoholowego (30-80%) przez igłę strzykawki w celu zapewnienia stałego nawilżenia)
- Oczyszczenie pęknięć z zastosowaniem spirytusu i środków odtłuszczających i przygotowanie do klejenia
- Klejenie pęknięć (z użyciem kleju UV)
- Uzupełnienie ubytków szkła – konserwatorską żywicą epoksydową np. Araldite 2020 odpowiednio dobraną kolorystycznie i fakturowo.
- Wmontowanie w profil miedziany (10x10x10, grubość miedzi 1mm) w celu zapewnienia sztywności i spójności całej kwatery.
- Wymiana istniejących wiatrownic na pręty stalowe ocynkowane. Lutowanie prętów w miejscu wiatrownic i patynowanie miejsc świeżego lutowania z resztek topnika lutowniczego
- Końcowe oczyszczenie na sucho wraz z delikatnym polerowaniem na wysoki połysk z użyciem miękkich ściereczek dzianinowych, aby usunąć wszelkie smugi i odciski palców

- Pokrycie gęstym roztworem paraloid B-76 miejsc występowania drobnych dziur uszczelnionych kitem, aby zminimalizować kontakt kitu z środowiskowymi czynnikami wpływu i wydłużyć jego żywotność
- Opakowanie przed dalszym transportem z pracowni do Drohobycza. (zawijanie w papier i w razie potrzeby składanie do drewnianych pojemników po 3-4 kwatery w każdym lub transport na specjalnych stojakach bez pakowania w pojemniki)
- Wykonanie powykonawczej dokumentacji opisowej i fotograficznej.

Diagram uszkodzeń znajduje się w załączniku nr 1.

Zamawiający przy opisie przedmiotu zamówienia wskazując oznaczenie konkretnego producenta (dostawcy) lub konkretny produkt, dopuszcza jednocześnie produkty równoważne o parametrach jakościowych i cechach użytkowych, co najmniej na poziomie parametrów wskazanego produktu, uznając tym samym każdy produkt o wskazanych parametrach lub lepszych za spełniający wymagania Zamawiającego. Pod pojęciem „parametry” rozumie się funkcjonalność, przeznaczenie, materiały, kształt, wielkość, bezpieczeństwo i wytrzymałość. Wszelkie „produkty” pochodzące od konkretnych producentów, określają minimalne parametry jakościowe i cechy użytkowe jakimi muszą odpowiadać „produkty”, aby spełniać wymagania stawiane przez Zamawiającego i stanowią wyłącznie wzorzec jakościowy przedmiotu zamówienia. Przez zapis dotyczący minimalnych wymagań parametrów jakościowych Zamawiający rozumie wymagania towarów zawarte w ogólnie dostępnych źródłach, katalogach, stronach internetowych producentów; Wycena powinna uwzględniać koszt dojazdu i pobytu wykonawców prac.

II. Zamawiający określa minimalne wymagania dotyczące osób wykonujących przedmiot zamówienia:

Osoba wykonująca prace konserwatorskie lub prace restauratorskie musi posiadać:

- tytuł zawodowy magistra uzyskany po ukończeniu studiów wyższych na kierunku konserwacja i restauracja dzieł sztuki oraz specjalizację w zakresie konserwacji witraży;
- odbyłą po ukończeniu tych studiów co najmniej 9-miesięczną praktykę zawodową w zakresie konserwacji zabytków wpisanych do rejestru zabytków, inwentarza muzeum będącego instytucją kultury lub zaliczanych do jednej z kategorii, o których mowa w art. 14a ust. 2 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U. z 2020 r. poz. 282).
- z zastrzeżeniem że praktyka w części odbytej przed dniem wejścia w życie przywołanych przepisów podlega zaliczeniu według dotychczasowych przepisów.

III. Maksymalny termin realizacji zamówienia:

Do dnia 30.11.2025 r.

IV. Miejsce i termin składania ofert :

Oferty należy składać pośrednictwem poczty elektronicznej na adres kontakt@polonika.pl lub za pośrednictwem faksu na nr +48 22 270 17 77 lub listownie do Narodowego Instytutu Polskiego Dziedzictwa Kulturowego za Granicą POLONIKA, ul. Madalińskiego 101, 02-549 Warszawa; na formularzu ofertowym załączonym do niniejszego zapytania. Oferta powinna być podpisana przez osobę upoważnioną, zgodnie z formą reprezentacji wynikającą z rejestru lub innego dokumentu, z którego wynika umocowanie danej osoby. Osoba wskazana do kontaktu: Marta Kruczyńska, realizator merytoryczny Programu Ochrona Polskiego Dziedzictwa Kulturowego za Granicą.

Oferty należy złożyć w nieprzekraczalnym terminie do dnia **6 MARCA 2025** r. do godz. 12:00. Termin ważności oferty: 30 dni od złożenia.

V. Kryterium wyboru oferty:

Oferty zostaną ocenione na podstawie przyznanych punktów. Maksymalnie można uzyskać 70 pkt.

Sposób punktowania:

- Cena – maksymalnie można uzyskać 30 pkt

*Sposób punktowania: (cena brutto oferty najniższej spośród wszystkich badanych ofert)/(cena brutto oferty badanej)*30 pkt*

Poziom wiedzy specjalistycznej wykonawcy:

- Doświadczenie oferenta w zakresie realizacji projektów konserwatorskich poza granicami Polski – maksymalnie można uzyskać 15 pkt

*Sposób punktowania: 1-5 projektów – 2 pkt, 6-20 projektów – 4 pkt, 21-40 projektów – 8 pkt, 41 projektów i więcej – 10 pkt
+ 5 pkt za koordynację i realizację co najmniej 1 projektu w kraju, w którym realizowana jest inwestycja*

- Doświadczenie wykonawcy prac w realizacji projektów konserwatorskich przy obiektach/zespołach obiektów objętych ochroną prawną – maksymalnie można uzyskać 10 pkt

Sposób punktowania:

1-5 projektów – 2 pkt, 6-20 projektów – 4 pkt, 21-40 projektów – 8 pkt, 41 projektów i więcej – 10 pkt

- Serwis – długość okresu gwarancji (w miesiącach) – maksymalnie można uzyskać 10 pkt

Sposób punktowania:

*(długość gwarancji w ofercie badanej)/(długość najdłuższej gwarancji wśród wszystkich ofert)*10 pkt*

Powyższe zapytanie nie stanowi oferty w rozumieniu art. 66 § 1 Kodeksu Cywilnego, nie jest także ogłoszeniem w rozumieniu ustawy Prawo Zamówień Publicznych.

Informacja ta ma na celu wyłącznie rozpoznanie rynku i uzyskanie wiedzy nt. oferty cenowej na realizację usługi „*Wykonanie prac konserwatorskich przy lewym oknie w prezbiterium kościoła p.w. św. Bartłomieja w Drohobycz, Ukraina*”.

Zapytanie o cenę w celu rozpoznania rynku nie jest postępowaniem o udzielenie zamówienia publicznego w rozumieniu Prawa Zamówień Publicznych oraz nie kształtuje zobowiązania Zamawiającego do przyjęcia którejkolwiek z uzyskanych ofert.

Zamawiający zastrzega sobie prawo do rezygnacji z zamówienia bez wyboru złożonych ofert